

MENTALT og MATERIELT

Jeg ser: Former som stiger fra bunn til topp, symmetriske eller dreierende rundt en vertikal akse. Enkle og ganske komplekse former. Format: innen en favn – en måle-enhet som faller meg inn. Formene går fra noe til noe i en utvikling, om de leses nedenfra og opp. En syklus avsluttes i hvert objekt: de er ferdige, hver for seg. De er ikke formet slik at de aktivt tiltrekker, forutsetter eller avventer andre former. De synes å bære en slags lovmessighet, sammenlignbar med resultater fra prosesser i planteriket eller mineralriket: molekyler, krystaller, frø,.....Ikke helt forutsigbare. Det overraskende tiltar ved f.eks. knuter som i Blå Anemon eller utvekster som i Grønn Vild Rose.

Farge og form: ikke to adskilte uttrykk. I disse tingene synes det som om fargen ER formen.

Titler som Gral, Granateple, Hjerte: henvisninger til forskjellige former for kjerner, sentere, beholdere – med skall eller hud som samler et innhold.

Er geometri et ord jeg kan bruke for å beskrive disse? Jeg slår opp i leksikon: "Læren om figurer og flater. Geo = jord, metri = måle." Jordmåling. Disse formene måler opp et rom ved å avgrense og vise dette rommets form. De måler med jord (= leire) – men måler de jord? De måler noe på jorden, noe i verden.

De vibrerende linjene fra byggemåten, små remser lag på lag, tegner formen slik den går inn og ut. De ligner en teknisk tegning av kurvene i en form – men med et lite pust av frihånd, av en hånd i en rytmisk virksomhet.

Hvorfor måle opp denne bit av verden?

Gunilla har fortalt om prosessen: hvordan hennes arbeid kommer fram. Kanskje kan man si hun tar en rolle som et medium for å materialisere noe fra det ubevisste. Dette har mennesket holdt på med fra tidenes morgen, i alle deler av verden. Enkelt kan man for eksempel si: det å forsøke å konkretisere og visualisere universets krefter synes å være en tidløs menneskelig trang. Men med en slik setning er ikke mye besvart eller forklart – heldigvis?

Den meditative prosessen har sannsynligvis en egenverdi for Gunilla. Meditasjonens hovedhensikt er ikke å frambringe objekter med kunstnerisk verdi. For meg er det på en måte likegyldig hvordan hun arbeider. En seriøs spirituell prosess kan ikke i seg selv garantere at det fysiske resultatet blir severdig for andre. Det som angår meg, som profesjonell betrakter, er om det jeg ser interesserer meg. Men: når jeg ser noe som opptar meg, blir jeg likevel nysgjerrig på hvordan dette er skapt.

Formene møter meg med en nesten intenst saklig upersonlighet, en fortelling så abstrahert at den nettopp med det kan nå andre.

Konsentrasjon, kompleksitet, originalitet, tydelighet
- dette gjør at jeg husker dem og vil se dem igjen.

Nina Malterud

f. 1951. Keramiker og professor ved Seksjon for Keramikk, Kunsthøgskolen i Bergen.
Section of Ceramic Art, National College of Art and Design, Bergen, Norway